

у 9 да дођете на седницу, пре седнице скупштинске. (Пристајемо.)

Љуба Јовановић: Ја хоћу да предложим да ставите као трећу тачку дневног реда онај извештај друге секције у колико није довршен.

Председник **Миша Трифуновић:** Добро, трећа је тачка дневног реда ово што је скинуто с днев-

нога реда у колико није довршено. А имамо три тачке за дневни ред.

Као прва тачка доби се уговор са Аустријом као хитан сутра у 9 часова. Вечерашњу седницу закључујем.

(Седница је закључена у 6 часова.)

IV. СЕДНИЦА

ЗАКОНОДАВНОГ ОДБОРА

НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

КРАЉЕВИНЕ

СРБА, ХРВАТА И СЛОВЕНАЦА

држана 3. новембра 1921. године у Београду.

Председавао Председник **Миша Трифуновић.**
Секретар др. **Славко Шеќеров.**

Присутан Министар Трговине и Индустије
господин др. Мехмед Спахо.

(Почетак рада у 9 часова.)

Председник **Миша Трифуновић:** Господо, стварамо IV. редовни састанак Законодавног Одбора. Записник прошле седнице није састављен због краткоће времена, али ће се он прочитати на идну седницу. Исто тако због краткоће времена остављене су за идну седницу и друге претходне ствари.

На дневном реду је стављена једна хитна ствар, решење о привременом продужењу трговинског уговора, који важи између нас и Аустрије.

Дозволите ми, пошто га немамо штампаног, да вам укратко реферирем у чему је ствар.

Наша држава закључила је привремено трговински уговор 26. јуна 1920. године о привременом промету. Рок је тај истекао 31. августа ове године. И ми се сад налазимо у безуговорном стању има већ два месеца. Како је то стање штетно, морамо ствар решити данас. Имају два акта, која се односе на овај уговор. Један је решење Министарског Савета, којим се овлашћује Министар Трговине и Индустије у погледу продужавања аустријског привременог уговора; друго је споразум између нас и Аустрије о томе продужењу. Та два акта данас имамо да ликвидирамо.

Одсек је ту ствар овако решио. Он налази да је ово стање штетно и мисли, да га треба решити на овакав начин: да се овлашћује Министар Трговине и Индустије, да може продужити овај уговор, али он чини оградну и каже: ова ствар треба да је ствар Народне Скупштине и треба надлежни Министар да поднесе овај уговор да га реши Народна Скупштина. Али како то сад не може да буде, он мисли да можемо дати овлашћење Министру Трговине и Индустије за продужење, али с тим, да то продужење иде од 2 до 2 месеца. Ето, то вам је решење. Одсек је у томе погледу стилизовао такав један закон. Члан 1., којим се овлашћује Министар Трговине и Индустије; а други који га мало ограничава, јер генерално продужавање може дати Скупштина. Други члан каже: »Овлашћује се Министар Трговине и Индустије, да по саслушању Министарског Савета може про-

дужавати његово важење до два месеца«. У томе је ствар.

Према томе отвара се та дебата и молим, да се дебатује само о томе предмету.

Има реч господин извештач.

Извештач др. **Славко Шеќеров:** Господо, ви сте чули из речи господина Председника мишљење секције о овоме предмету. Секција је стала на становиште, да је државна потреба, да се овај трговински уговор са Аустријом продужи, зато, што нема другог начина да се то стање што брже ликвидира, — Секција је створила одлуку, да се предложи законодавном Одбору, да то продужење може најдаље да траје до 30. јуна 1922. године. Али с обзиром на одвојено мишљење појединих чланова по овоме предмету, покренута је та ствар и у Демократском клубу. Наш је клуб створио одлуку, да чланови демократског клуба могу да одобре, да се уговор може продужити најдаље за два месеца, с тим, да се позове господин Министар Трговине и Индустије, да у овоме року поднесе предлог Народној Скупштини о даљем продужавању. Ја бих молио, да се и овај предлог прими и саобрази са старим. Молим, да се у овоме смислу најјаснији господин Министар Трговине и Индустије.

Јован Јовановић: Кад је у Секцији било претресано ово питање да се да овлашћење Министру, да може продужити овај трговински уговор са аустријском републиком, при самом решавању па и при самом гласању већина је била само са једним гласом, а сви остали су, чини ми се, били расцепљени да се овај уговор више не понавља, него да Министар за Трговину и Индустију поднесе један нарочити предлог према члану 79. Устава, који каже, да уговори са туђим државама треба да се изнесу пред Скупштину. Ја сам и тада био противу тога, да се овај уговор продужи па морам и сада бити томе противан и тражити, да се примењује општа царинска тарифа тим пре, што је већ два месеца овај уговор изван снаге, како је то сада овде реферисано. Ја мислим, господо, да се тај начин рада не може сада одобрити од стране Владе или од стране надлежног Министра. Он увек може тако урадити, да у даном моменту, да буде сам свршио тај посао а дужност му је била да га сврши, или дужност је била његових подчињених, да се поднесе један законски

предлог, као што је то урадио господин Кумануди и евентуално за измену закона о општој царинској тарифи.

Ми смо ово требали да имамо већ пред Скупштином и зато ја бих био противу тога, да се ово продужење одобри, већ сам за то, да се поднесе нарочити законски предлог Скупштини, да она то реши и да се наши односи регулишу по општој царинској тарифи.

Председник **Миша Трифуновић**: Има реч господин Ђоновић.

Јован Ђоновић: Мени изгледа, да пред собом имамо један посао, који је много важнији по што се то нама на први поглед чини, јер ми као што ми изгледа закорачавамо сада у једно елементарно право Народне Скупштине. Ми на овај начин хоћемо да одуземо Народној Скупштини једно њено право, да дискутује нашу трговинску политику, макар и за један случај само. Али ја не бих био за то, ни за сам тај један случај. Ви знате, да је закључивање трговинских уговора једна врло важна ствар и да од каквоће тих уговора зависи не само економска политика земље у даном моменту, него да она може да има тешке или благотворне последице за земљу за један читав низ година, јер трговински уговори утичу на целокупан економски живот земље. И с тога разлога законодавац је, управо уставотворац је хтео, да њихову дискусију осигурава у парламенту, и зато је и написано у Уставу онај члан, који је господин Јовановић сада цитирао, а који каже: да се уговори са страним државама па дакле и трговински уговори морају изнети пред парламент. Дајући сада овлашћење Министру Трговине, да може продужити уговор, ми одузимамо од Скупштине оно право, које јој је дато нареденим чланом Устава, одузимамо га бар за овај један конкретан случај.

Ја мислим, господо, да би требало прекинути са оном рђавом праксом, која је удумаћена била до сада: да Влада сама закључује трговинске уговоре, без питања Парламента и да на тај начин ангажује и економску и финансијску политику земље. Ми смо у неугворном стању с Аустријом, како рече господин Председник, већ два месеца, и Влада није нашла за нужно да спреми један законски предлог, или да изнесе цео тај већ закључени уговор, са извесним модификацијама, које би изискивао сам живот од дана кад је тај уговор закључен, па да с тим предлогом изађе пред Парламент, него у последњем моменту долази пред Законодавни Одбор, да јој он да овлашћење да га продужи! Ја мислим, да је то рђава пракса и да би требало с њоме прекинути. Ја сам био заједно са својим друговима са левнице, против тога и у Секцији, да Законодавни Одбор даје овлашћење Влади за продужење овог трговинског уговора и ја сам, консеквентно, и овде против тога. Сматрам, да Законодавни Одбор не може улазити у решавање тих ствари, нарочито не може и ради тога, што у оној уредби, којом је тај трговински уговор добио силу законску, нигде не стоји, да Влада има права да продужава, и онда овај захтев Владе: да може да продужава тај уговор периодично по два месеца, макар и до у бесконачност, — то је у ствари један нов захтев, захтев новог датума. На тај начин, ми не озакоњујемо онај уговор, који је већ био, него стварамо један нов трговински уговор. Онај ранији уговор већ два месеца не важи и кад ми дајемо сада Влади право да про-

дужи стари уговор, то значи, да Влади дајемо право, да закључи у ствари сада један нов уговор. Ја сам против тога. Ми не треба да учинимо ову грешку, која се од нас тражи, да је учинимо, него нека господин Министар и Влада изађу с једним дефинитивним трговинским уговором са Аустријом пред Парламент, па нека се у Парламенту о њему дискутује онако, како се дискутује о трговинским уговорима и кад Влада добије апробацију Парламента, онда ће тај уговор важити. Иначе, господо, ја сматрам, да ћемо ми много погрешити, ако примимо овај предлог Владе, то јест, ако јој ми у Законодавном Одбору дамо право, да може продужавати рок трајања ового уговору, који је већ престао да важи.

Тoliko сам имао да кажем и да вас замолим, да пре но што донесете одлуку, промислите о последицама које могу наступити, као и о преседану, који се тиме може створити. Ја сматрам, да Законодавни Одбор не може да улази у ове ствари.

Министар Трговине и Индустрије др. **Мехмед Спахо**: Ја, господо, сматрам, да је овај предлог поднесен сасвим редовитим путем, оним путем, који потпуно одговара члану 130. Устава. Привремени трговински уговор с Аустријском Републиком оснажен је на онај начин, на који су оснажени и други уговори и како је оснажена и свака друга уредба, која се тиче уређења разних других питања, за чије је дефинитивно решење према нашем Уставу надлежан Законодавни Одбор. Господин Ђоновић приговара, да се овде одузима право Народној Скупштини да дискутује трговинску политику. Стварањем Законодавног Одбора и давањем томе Одбору једне шире компетенције, Народна Скупштина је пренела на Законодавни Одбор претресање многих других питања и унутарње политике и ако хоћете спољне политике и ја онда не разумем зашто Скупштина не би могла пренети на Законодавни Одбор и претресање питања трговинске политике. Што се тиче правне стране, ја сматрам, да Законодавни Одбор има пуно право да да ово овлашћење, које је секција примила већином гласова. Овај уговор Законодавни Одбор има права да усвоји, а има права и да га са знатним изменама измени. Међутим, господо, овде се тражи само та измена, да се тај уговор може продужити још за два месеца. Ја сматрам, да се то може учинити, јер као што је Законодавни Одбор усвојио уредбу о новој царинској тарифи, може усвојити и ово, да се Министру да право да тај уговор продужи још за два месеца. Ја у томе не видим никакве запрете. Зашто на пример да Законодавни Одбор може изменити Уредбу, која се тиче изборнога реда или која се тиче уређења ма кога Министарства, или која се тиче оснивања каквих установа, па чак и сам финансијски закон нема да долази пред Народну Скупштину, а да не може да донесе уредбу, којом се оснажава трговински уговор, да та измена не може да дође пред Законодавни Одбор. (**Јован Ђоновић**: Није то мала измена.)

Ја ћу споменути само један преседан. Ви сте усвојили извесну царинску тарифу. Зар извесна царинска тарифа није исто тако једно питање, које се тиче трговинске и финансијске политике, а ви сте је усвојили без иједнога приговора. Ви сте усвојили у тој уредби тако знатне измене, да све измене у односу према оним изменама, које сте усвојили у царинској тарифи изгледају врло

малене. Овде се ради одржања трговинских односа, који већ постоје; овде се тражи, да се продужи трговински уговор, јер се нов уговор није могао склопити. Ја сматрам само за своју дужност, да вас упозорим на тешке последице, које већ два три дана трају и које ће се свакако даље поопитрити и ја вас молим, да при оцени предлога, који је секција поднела, узмете у оцену и последице, које су већ наступиле и које ће бити све теже, ако се овај уговор на овај начин не продужи. И ја сматрам, да кад је Законодавни Одбор већ усвојио то гледиште, да он то право има и онда га молим, да Министру да овлашћење, да може овај уговор за два месеца продужити а то је до 31. децембра ове године.

Јован Ђоновић: Пошто је господин Министар сконцентрисао сву пажњу своју на оно, што сам ја казао, ја бих желео да кажем две до три речи. Истина је, ми смо примили царинску тарифу, али господин Министар није био овде па не зна, да смо ми били и против примања царинске тарифе у Законодавном Одбору, као што смо сад и против овога захтева. Ја хоћу да кажем, да смо ми били против оне процедуре и онда, као што смо и сад. Најзад, измене у царинској тарифи, од много су мање важности него ова Уредба. Ово је апликација и предлог једног трговинског уговора, који је рескриписао и на овај начин ово је један нов трговински уговор, који треба да примимо. Ово је у ствари, као што рекох, нов уговор, јер већ два месеца не постоји, а то је према томе много важнији посао, него промена кога става у царинској тарифи. Ја мислим, да је господин Министар Спахо претрчао кад је казао, да је ово незнатнија измена, него измена царинске тарифе. Ово је, господине Министре, и по форми и по суштини много већа измена него највећа измена, која је учињена у царинској тарифи. Ја знам, да Законодавни Одбор има права да поднете уредбе може да измени, али мени се чини, да нема права да чини овакве измене, какве се сада траже овде, од њега. Ова измена није измена у једном закону, који већ постоји, него је ово продужење једнога уговора, који више не постоји, и ту је разлика, господине Министре. Ако хоћемо отворено да говоримо, ту је разлика између гледишта мога и господина Спахе наравно на штету његову. Јер видите, кад би то била једна уредба или један закон, који важи, ми можемо чинити извесне измене, али нека ми каже господин Спахо, да ли овај уговор постоји и важи? Господин Председник Законодавног Одбора тврди, да овај трговински уговор већ два месеца не важи. (Министар Трговине и Индустрије др. **Спахо:** Кад вам је овај предлог послат, он је важио.)

Главна је ствар да већ два месеца овај уговор не важи. (Извештач др. **Славко Шећеров:** Није тако, важи!)

Председник Законодавног Одбора каже, да смо у неугодном стању, а господин извештач др. С. Шећеров каже, да овај уговор још важи! Да видимо, које је од тога двога тачно, да расчистимо ту ствар. Ја конститујем, да уговор не важи и онда, видите, Законодавни Одбор не може ни један законски пројект, ни једну Уредбу, која је престала да важи, па ни овај уговор, да уводи у живот. Ако то учини, он излази из своје компетенције. Ја молим, да се то не учини, јер на тај начин створићемо преседан, да можемо иза леђа

Скупштине на ново да уводимо у живот законске пројекте, које она треба да решава.

Председник **Миша Трифуновић:** Реч има господин извештач.

Извештач др. **Славко Шећеров:** Ја морам да учиним исправку на говор господина Ђоновића. Овај уговор важи и важио је до 1. новембра. Његово важење продужено је до 1. новембра на основу решења Министарског Савета. То је учињено на основу овлашћења предатог Законодавном Одбору, које је заведено у списку Уредаба под број 23. Господин Ђоновићу толико сте могли да видите у списку уредаба, а то је био и предмет дискусије у секцији. (**Јован Ђоновић:** Нека и тако опет овај уговор од 1. новембра не важи! Зато је господин Министар Трговине и поднео овај предлог и предлаже Скупштини, да прими овај предлог, да се Министар Трговине може овластити, да се продужи уговор између Краљевине Срба, Хрвата и Словенаца и Аустријске Републике до 31. децембра ове године. Главно је, да је тај уговор већ престао да важи.)

Председник **Миша Трифуновић:** Дајем 10 минута одмора, који траже извесни чланови Законодавног Одбора ради споразума.

(После одмора.)

Председник **Миша Трифуновић:** Да продужимо седницу, изволите заузети места. Седница се наставља. Реч има господин извештач. (**Јован Ђоновић:** Ја сам хтео ради објашњења са господином извештачем да кажем неколико речи.) Има реч господин Ђоновић.

Јован Ђоновић: Ја сам, господо, мало изазван од стране господина Шећерова и морам да наново узмем реч да говорим о овој ствари. Ја сам тврдио ово: да је овај уговор рескриписао има већ два месеца и да према томе Законодавни Одбор никаквом својом одлуком не може да га и падаље одржи.

Господин Шећеров ми је казао од прилике, да сам ја требао да прочитам ово овде, и да бих тада видео, да то не стоји. Ја сам, право рећи, то и учинио, али кад је већ тако, хоћу да докажем, па нека види господин Шећеров, и ви, господо, да сам ја добро прочитао ове ствари.

Постоји решење Министарског Савета, којим је овлаштен Министар Трговине и Индустрије да продужи овај уговор за два месеца. Ово решење Министарског Савета било је донето 7. јула 1921. године, а то значи после изгласања Устава. Дакле, то решење не може да важи, јер се у члану 130. Устава каже јасно, да сви привремене закони, уредбе, правилници и решења Министарског Савета и друга акта и одлуке са одређеним роком трајања законског значаја важе ако су донети до изгласавања Устава. Према томе решења, која су издана после изгласања Устава, не важе. Дакле и то решење Министарског Савета, којим се овлашћује Министар Трговине и Индустрије, да продужи трговински уговор са Аустријом, било је донето после изгласања Устава и оно не важи. Стога је прва дужност наша овде, да огласимо, да то решење не важи. И онда ја питам и господина Министра Трговине и господина Шећерова и Владу, на основу чега је могла да донесе једно решење, и да продужи уговор, кад је он рескриписао 31. августа? Дакле, видите господине Шећерове, да сам ја знао што сам хтео и шта сам казао.

Хоћу само још нешто да речем. Ми смо добили један извештај из I. секције и овај извештај смо прочитали и констатујем, да се прилично нелојално поступило у овом случају. Када се говори о решењу Министарскога Савета, којим је овлашћен Министар за продужење уговора, каже се, само да је донето решење, а нигде се не каже датум када је то донето. То, господо моја, није ни лојално ни лепо. Ја хоћу то само да констатујем, па да се зна, да они, који то састављају, тако даље не поступају, него да тачно кажу датум, да би чланови Законодавнога Одбора могли видети из извештаја када је донето какво решење и да ли оно у опште важи.

Председник Миша Трифуновић: Ви знате, да се о једном предмету може само једанпут говорити, а други пут само по одобрењу Одбора.

Јован Ђоновић: Господо, он каже да ја нисам прочитао! Ја сам вам доказао, напротив, да сам прочитао.

Др. Момчило Нинчић: Ја држим, да господин Ђоновић није морао да употребљује израз, да се овде ради нелојално. Господин Ђоновић сам мора бити уверен, да се у секцији добро ради. Ви знате, ако Извештај у нечему није потпуни и ако је у њему нешто изостављено, што г. Ђоновић мисли, да мора да уђе, да то се може да се констатује и да се накнадно унесе, јер ми овде нисмо дошли да чинимо нелојалне поступке један према другом. Ако господин Ђоновић мисли, да Извештај треба допунити, онда можемо констатовати, да Извештај у тој тачци треба допунити. (**Јован Ђоновић:** Молим Вас, кад чланови секција почињу по мало један другог да оптужују.)

Председник Миша Трифуновић: Реч има господин Пера Марковић.

Петар Н. Марковић: Ја ћу говорити о самој ствари. Привремени уговор са Аустријом долази у једну од оних уредаба о којима говори члан 130. Устава. Та је уредба на време поднета Законодавном Одбору, који о њој има да донесе решење. То је једна од оних Уредаба, за коју се каже у 130. члану Устава »одлуке са одређеним роком трајања, законског значаја, изданих у времену од 1. децембра 1918. године до дана проглашења овога устава, важи и даље као закон, док се не измене или укину«. Дакле ни једног момента овде није наступила ваканција, а није наступила из тога разлога... (**Стјепан Барић:** Разуме се по себи, да је треба укинути.)

Не, не, овде се каже у овом члану Устава »са одређеним роком трајања, законског значаја, издане у времену од 1. децембра 1918. године, до дана проглашења овога устава, важи и даље као закон док се не измене или укину«. Дакле, господо, Законодавни Одбор у року од пет месеци дужан је да прегледа све уредбе, па ма неке да су изгубиле свој значај раније, ипак имају да се прегледају, да се укину, да се одобре, преиначе и тек онда одавде излазе као закон. Само тако гледајте мора се заузети с обзиром на члан 130. Устава. А с обзиром на то, што је уредба на време поднета Законодавном Одбору, она има да се рени у року од пет месеци, који је рок остављен као крајњи. Ја налазим с тога, да треба примити продужење њено онако, како су примили господа извештилац и господин Министар.

Председник Миша Трифуновић: Реч има господин Шећеров.

Извештилац др. Славко Шећеров: Господо, молим Вас да приступимо решењу. Међутим, пре него што приступимо решењу, ја бих имао да одговорим господину Ђоновићу, да није тачно што он каже, да у Извештају секције не стоје датуми. (**Јован Ђоновић:** Ви кажете, да није тачно, а ево молим Вас, да Вас уверим. — Прилази говорници са извештајем секције.) Молим Вас, господине председниче, да упутите господина Ђоновића, да не упада у реч.

Господо, после свих ових говора, ми Вам предлажемо, да примите ову уредбу о доношењу уговора о продужењу уговора о провизорном уређењу трговачког промета између Краљевине СХС и Аустријске републике и то са овим изменама: да члан 1. гласи: »Овлашћује се Министар Трговине и Индустрије и Министар Саобраћаја, да могу увести у живот уговор са свима додатцима о провизорном уређењу узајамног трговачког промета између Краљевине Срба, Хрвата и Словенаца и Аустријске републике, који је уговор закључен и потписан од опуномоћених делегата обеју уговорница 27. јула 1920. године у Београду«.

Члан 2. овога уговора гласи (чита): »Овлашћује се Министар Трговине и Индустрије, да по саслушању Министарског Савета може по истеку тога уговора продужавати његово даље важење најдаље до 30. децембра 1921. године.

Члан 3. гласи (чита): »Овај закон ступа на снагу даном обнародовања у »Службеним Новинама« и замењује решење Министарског Савета од 7./VII. 1921. године, IV. број 2974 и споразум о продужењу уговора о провизорном уређењу трговачког промета са Аустријом од 7./VII. 1921. године IV. бр. 2974 — списка уредаба Министарства Трговине и Индустрије, број 23 и 24 »Службене Новине« број 195 1921. године«.

Председник Миша Трифуновић: Приступамо решењу, господо.

Јован Ђоновић: Молим за реч, господине Председниче, ја хоћу да говорим, да се овде гази Устав.

Председник Миша Трифуновић: То ће решити, да ли прима или не прима Законодавни Одбор господине Ђоновићу.

Стјепан Барић: Може и Законодавни Одбор да погази Устав!

Извештилац др. Славко Шећеров: Законодавни Одбор не гази Устав.

Председник Миша Трифуновић: Господине Барићу, молим Вас, да приступимо решењу.

Стављам, господо, на гласање.

Јован Ђоновић: Молим Вас за реч, господине Председниче.

Председник Миша Трифуновић: Господин Ђоновић говорио је о овој ствари три пута. По пословнику о једном предмету не може се више говорити без одобрења Законодавног Одбора. Не мојте терати мене, да радим против пословника, који сте Ви сами одобрили! (**Стјепан Барић:** Питајте Одбор.)

Јован Ђоновић: Ја хоћу да упутим једно питање на господина Председника.

Председник Миша Трифуновић: Изволите!

Јован Ђоновић: Ви констатујете, господине Председниче, да сам говорио три пута. Мени се

чини, да сте ми дали реч три пута, али не о овој ствари. О овој ствари говорио сам само један пут, а два пута сам се објашњавао са члановима овога одбора. Зато Вас молим, да Вашу конштатацију, да сам говорио три пута, повучете.

Председник **Миша Трифуновић**: Господин **Ђоновић** је заиста полемисао са господином извештоцем. Полемисујући пак он је стварно говорио о томе, да је овај уговор престао важити. Ви сте, дакле, господине **Ђоновићу**, говорили о предмету то није била реплика. Најпосле, господо, морамо решити или »за« или »против«.

Јован Ђоновић: У интересу је овога дома, господо, да се расправи ово питање, које је покренуто, да се не би газно Устав.

Председник **Миша Трифуновић**: Ја ћу ставити на гласање, господо. Ко је за то, да се овај уговор прими у начелу, господо, као и до сада, нека седи, а ко је »против«, нека устане. (Већина седи.) Господо, пошто већина седи, оглашујем, да је пројект овога уговора примљен у начелу.

Прелазимо на специјалну дебату. Молим господу чланове, има ли ко шта да приметити код чланова које сте чули?

Јован Јовановић: Молим за реч.

Председник **Миша Трифуновић**: Има реч господин **Јован Јовановић**.

Јован Јовановић: Господо, када смо већ почели да газимо устав, примајући ово у начелу, дозволите ми, да кажем ову ствар. Ви сте дали и сувише кратак рок продужења, пошто ће он да престане важити 31. децембра. Известилац и Одбор мисле, да је то доста.

Председник **Миша Трифуновић**: Да, и ја мислим, да је доста, па нека се влада за ова два месеца постара, да изнесе ствар пред Скупштину.

Јован Јовановић: Сада је, господо, настала велика забуна на царинарницама за наше трговце. Ред је, да се постарате, да се та забуна отклони.

Председник **Миша Трифуновић**: Ви сте чули предлог господина **Јовановића**. Прима ли овај предлог господин извештац?

Извештац др. **Славко Шећеров**: Ја остајем при овоме предлогу, а не примај предлог господина **Јовановића**.

Председник **Миша Трифуновић**: Као што видите, господин извештац не прима ваш предлог. Ја ћу ставити прво предлог како је господин извештац примио, па ћу после ставити предлог господина **Јована Јовановића**.

Примају ли се у специјалној дебати ова три члана, како је прочитао господин извештац, да нагласим, са роком трајања овог трговинског уговора до коња ове године. (Примају се. — Не примају се.) Ко је против нека устане (Мањина устаје.) Оглашујем, да је законски предлог примљен, као што је прочитао господин извештац у специјалној дебати, с тим, да је ова ствар свр-

неша. (**Љуба Јовановић**: Да гласамо коначно.) Јесте ли, господине извешточе, готови за коначно гласање?

Извештац др. **Славко Шећеров**: Јесам. (Чита дефинитивну редакцију законског предлога):

ЗАКОН

О увођењу у живот уговора о провизорном уређењу узајамног трговачког промета између Краљевине Срба, Хрвата и Словенаца и Аустријске Републике закљученог 27. јуна 1920. године и о овлашћењу Министра Трговине и Индустије о продужењу истог уговора.

Члан 1.

Овлашћује се Министар Трговине и Индустије и Министар Саобраћаја, да могу увести у живот уговор са свима додацима о провизорном уређењу узајамног трговачког промета између Краљевине Срба, Хрвата и Словенаца и Аустријске Републике, који је уговор закључен и потписан од опуномоћених делегата обеју уговорница 27. јуна 1920. године у Београду.

Члан 2.

Овлашћује се Министар Трговине и Индустије да, по саслушању Министарског Савета може по истеку тога уговора продужавати његово даље важење најдаље до 31. децембра 1921. год.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу даном обнародовања у »Службеним Новинама« и замењује решење Министарског Савета од 7./7. 1921. године, IV. број 2974 и споразум о продужењу уговора о провизорном уређењу трговачког промета са Аустријом од 7./7. 1921. год. IV. број 2974 списка уреда Министарства Трговине и Индустије, број 23, 24 »Службене Новине« број 195 1921. године.

Председник **Миша Трифуновић**: Господо, приступамо поименичном гласању. Ко је за коначно усвајање овог законског предлога у специјалној дебати гласаће за, ко је против гласаће против.

(Секретар др. **Љуба Поповић** позива чланове Законодавног Одбора да гласају. — После гласања.)

Председник **Миша Трифуновић**: Изволите, господо, чути резултат гласања. Гласало је свега 20 посланика: 16 је гласало за, 4 против. Оглашујем, да је овај предлог примљен и у специјалној дебати коначно.

Данашњу седницу закључујем, а идућу седницу заказујем према споразуму са Председником Скупштине и са Председником Владе, кад не буду њихове седнице. (**Павле Анђелић**: А шта ће бити на дневном реду?) На дневном реду биће:

1. претрес извештаја I. Одсека;
2. претрес извештаја II. Одсека; и
3. претрес извештаја V. Одсека.

(Седница је закључена у 10 и 45 часова.)